

Влакновидно просо, *Panicum capillare* L., сем. Poaceae

Автор(и): проф. д-р Щелияна Калинова, Аграрен Университет Пловдив

Дата: 17.02.2019 Брой: 2/2019

Разпространено е в Америка (Канада, САЩ, Мексико, Аржентина, Уругвай, Чили), Европа (Англия и Югоизточна Европа), Азия (Средния изток и Индия) и др. Родината на влакновидното просо е Северна Америка. В България този вид е открит в Дунавската равнина и в Софийския район. Растенията достигат височина до 80 cm. Стъблата са коленчати, изправени или слабо полегнали. Едно растение образува от 5-6 до 8 братя. Листата са ланцетовидни, покрити с нежни власинки. Съцветието е метлица, дълга 25-40 cm. Едно растение формира средно от 20 до 40 метлици. Те са рехави, с тънки разклонения, които достигат до 28 броя.

Семената на влакновидното просо имат вретеновидна форма, оцветени са от маслиненосиво до бежовокафяво. Изследванията показаха, че една метлица може да има от 473 до 1187 семена, максимално до 2426, като едно растение формира от 13 000 до 30 000 семена. При благоприятни условия и без конкуренция едно растение може да образува около 67 200 семена.

Влакновидното просо е едногодишно растение. Размножава се чрез семена, които се разпространяват от животните (основно птиците) чрез посевния материал, вятъра и др. Растенията поникват масово през май, юни и юли. Те цъфтят и плодоносят от август до октомври. При сухи и неблагоприятни условия се

образуват неотенични растения, които семеобразуват. Оптималната дълбочина, от която поникват семената, е до 3 см.

Влакновидното просо има голяма продуктивност на семена, лесно се разпространява и притежава голяма екологична пластичност. Видът може да се намножи и да се разпространи в обработваемите площи у нас. Необходимо е своевременно да се откриват огнищата на този плевел и периодично да се унищожават. По литературни данни голяма част от хербицидите за борба с житните плевели са ефикасни и срещу влакновидното просо.